

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Ὅτι δὲν τὴν εἶδον ποτέ.

ΤΟΡΣΗ

Ποτέ;

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Ἐξέφρασαν μόνον τὴν ἀπορίαν των ὅτι τὴν ἀποκρύπτετε εἰς πάντας . . . καὶ εἰς τοῦτο σφίλ-
λετε . . . Ἔστε ζηλότυπος, τὸ ἐννοῶ . . . ἀλλὰ
ὁμολογήσατε παρρησία τὴν ἀδυναμίαν σας ταύ-
την. Διακηρύξατε εἰς τοὺς περιέργους ὅτι ἐκλαμ-
βάνετε ὡς ὕβριν πᾶν βλέμμα ῥιπτόμενον ἐπὶ τῆς
ἀγαπωμένης πρὸ ὑμῶν γυναίκος. Θὰ γελάσῃ
ἴσως μίαν ἡμέραν ἢ δύο, ἀλλ' ἐπὶ τέλους θὰ λη-
σμονηθῇ τὸ πρᾶγμα.

ΤΟΡΣΗ

Μὲ θεωροῦσι γελοῖον, δὲν εἶναι ἀληθές; γνω-
ρίζω ὅτι πλάττουν μύθους ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου
τούτου. . . Λέγουσιν ὅτι ἡ σύζυγός μου εἶναι
πριγγίπησά τις κρυπτομένη, τίς οἶδε! ἴσως καμ-
μία φυγὰς τοῦ . . .

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Τορσῆ, παραφρονεῖς . . . Ἔσο ἀνὴρ! . . . Τί
διάβολον! τὴν ἐγνώριζες πρὶν ἢ τὴν νυμφευ-
θῆς . . . καὶ ἀφοῦ τὴν ἐνυμφεύθης . . . ἀπεδέχ-
θης τὸ παρελθὸν αὐτῆς. . . καὶ ἂν ἦτο κακόν . . .

ΤΟΡΣΗ

Κακόν. . . πιστεύετε λοιπὸν ὅτι ἦτο κακόν; . . .

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Δὲν δύναμαι ν' ἀπαντήσω εἰς τοιαύτην τρέλ-
λαν . . . Λοιπὸν, πρᾶυνθητε.

ΤΟΡΣΗ

Ναὶ ἔχετε δίκαιον . . . πρέπει νὰ ἦμαι ἀτά-
ραχος . . . Ἀς ἀφήσωμεν τὸ ἀντικείμενον αὐτό,
καὶ σὰς παρακαλῶ μάλιστα νὰ μὴ γίνῃ λόγος
πλέον μεταξὺ ἡμῶν περὶ αὐτῆς τῆς εἰκόνης περὶ

τῆς ὁποίας σὰς καθικετεύω νὰ μὴ ὁμιλήσῃτε εἰς
οὐδένα.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Σοὶ τὸ ὑπόταχομαι.

ΤΟΡΣΗ

Στείλατέ μοι τὰς ζωγραφίας, τὰς μικρο-
γραφίας, καὶ τὰς εἰκόνας σας, καὶ ἀρχίζομεν

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Λοιπὸν ἀπόψε, εἰς τὴν ἐξοχὴν, θὰ ἀποφασί-
σωμεν περὶ τοῦ σχεδίου μας μετὰ τῶν κυριῶν
καὶ αὐριον θὰ ἔχῃτε πάντα ταῦτα. Λοιπὸν! Ἔσο
συνετός, ἔσο συνετός!

ΤΟΡΣΗ

Ἄ! ἤδη εἶμαι . . . Δὲν ἦτο παρὰ μία ιδέα
πρὸ ὀλίγου . . . μία ἀνοησία ἣτις διῆλθε τῆς κε-
φαλῆς μου . . . Καλὴν ἐντάμωσιν! (ὁ μαρκήσιος
ἐξέρχεται).

—

ΣΚΗΝΗ Η'.

ΤΟΡΣΗ

(μόνος).

Νὰ ἦμαι συνετός! νὰ ἦμαι συνετός. . . Ἄ!
ὄχι! δὲν δύναμαι νὰ ζήσω τοιοῦτοτρόπως πε-
ρισσότερον! . . . Ἡ θέσις αὕτη δὲν ὑποφέρεται
πλέον . . . σήμερον πρέπει νὰ τελειώσωμεν . . .
ἔχω ἀνάγκην μιᾶς ἐξηγήσεως ἀμέσως. (προχωρεῖ
ὅπως εἰσέλθῃ εἰς τὸν οἶκόν του· ἡ μικρὰ θύρα ἀνοίγεται)
ὦ Θεέ μου! ἰδοὺ αὐτή . . . αὐτή εἶναι. (ἡ Εὐ-
λαλία εἰσέρχεται).

(ἀκολουθεῖ)

ΑΙ ΤΡΙΧΕΣ

ΥΠὸ τὴν ὑγίεινὴν αὐτῶν ἐπιούσιν.

—

Οὐδεὶς δύναται νὰ διαφιλονεικήσῃ ὅτι
κόμη ἀποτελεῖ ἓνα τῶν οὐσιωδεστέρων στοι-
σμῶν, δι' οὗ ἡ φύσις ἐπροίκισε τὸν ἀνθρώπινον

Ἄπαντες ἐτύχομεν τῆς εὐκαιρίας νὰ κατοπτρισθῶμεν εἰς φαλακρά κρανία ὧν ἐθαυμάσαμεν μὲν τὴν στιλπνότητα τῆς ἐπιδερμίδος, τοὺς σπινθῆρας τῆς εὐφυΐας τοὺς ἐκ φαλακρῶν κεφαλῶν (πλὴν οὐχὶ πάντοτε) ἐξεκοντιζομένους, ἐπῆλθεν ἡμῖν ἡ ἰδέα ὅτι ἔχων τις φαλακρὸν τὸ κρανίον δύναται νὰ οἰκονομήσῃ πολλὰς ὁκάδας πετρελαίου ἕνεκα τῶν ἀντανεκλαστικῶν ἰδιοτήτων τοῦ δυστυχῶς κυρτοῦ κατόπτρου, ἀλλ' ἅπαντα τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα δὲν χρησιμεύουσιν, ἢ εἰς τὸ νὰ φέρωσι στιγμιαίως τὸ μειδίαμα ἐπὶ τῶν φιλογέλων ἡμῶν χειλέων, νὰ μᾶς πείσωσι δὲ συγχρόνως ὅτι ἡ κόμη ἦτο καὶ ἔσται εἰς τῶν ὠραιότερων τῆς κεφαλῆς στολισμῶν. Δὲν γνωρίζομεν πόσῃ βαρύτητα ἔχει τὸ λόγιον «ὅπου φρένες, οἷχονται τρίχες» ὅταν μάλιστα πρόκηται περὶ νεαρῶν τὴν ἡλικίαν προσώπων, δὲν διστάζομεν ὅμως ἀφ' ἐτέρου νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι πολλάκις ἡμεῖς αὐτοὶ γινόμεθα αἰτίαι τῆς στερήσεως τῶν τριχῶν ἡμῶν ἐν ἐπιγνώσει, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ ἐξ ἀγνοίας τῶν ὁλεθρίως ἐπενεργούντων ἐπὶ τοῦ τριχωτοῦ συστήματος αἰτίων, ἅτινα θέλομεν θίξει κατωτέρω.

Δὲν σκοπεύομεν νὰ δείξωμεν ὁποῖαν καλλωπιστικὴν σημαντικότητα ἔχει ἡ κόμη, καθόσον οὐδεὶς περὶ τούτου ἀμφιβάλλει, ἀλλ' ἀπλῶς θέλομεν δώσῃ ἰδέας τινὰς περὶ τῶν κερατίνων τούτων τῆς κεφαλῆς παραρτημάτων, τῶν προφυλαττόντων αὐτὴν ἀπὸ τοῦ φωτός καὶ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν, τῶν φυομένων καὶ αὐξαναμένων μετὰ τοῦ ἀνθρώπου, τῶν λευκαινόμενων καὶ πιπτόντων κατὰ τὴν παρακμὴν αὐτοῦ, παρουσιαζόντων δ' ἡμῖν λίαν ζωηρῶς τὴν εἰκόνα τῆς ρώμης, τῆς υἰείας καὶ τῆς παρακμῆς τοῦ σώματος. Ἄπαντες οἱ λαοὶ εὕρισκον ὥραϊον τὸ νὰ κτενίζωσι καὶ ἀρωματίζωσι τὴν κόμην των. Ὁ ἄγριος ἐν τῇ καλύβῃ αὐτοῦ ἐπαλείφει αὐτὴν δι' ἐλαίου τῶν ἰχθύων· οἱ ἀρχαῖοι πολεμισταὶ ἐκτένιζον ἐπιμελῶς αὐτὴν πρὸ τῆς μάχης· αἱ γερμανικαὶ φυλαὶ ἐθεώρουν αὐτὴν τίτλον εὐγενείας, οἱ δὲ μακρύκομοι τῶν ἀρχαίων χρόνων βασιλεῖς ἐστεροῦντο μετὰ τῆς κόμης καὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ βασιλεύειν. Οἱ νεώτεροι Εὐρωπαῖοι ὑπέβαλον αὐτὴν εἰς πάσας τὰς τῆς φαντασίας των ἰδιοτροπίας, ὅτε μὲν ξυρίζοντες, ὅτε δὲ ἀφίνοντες αὐτὴν μακρὰν ἢ βραχεῖαν· τεχνηταὶ δ' ἄλλοτε πάλιν κόμαι, φενάκαι ἢ πλεξίδες ἐχορησίμευσαν ἐναλλάξ ὅπως

καλύψωσι τὰ ἴχνη τοῦ χρόνου ἢ ὅπως ἐξυπηρετήσωσι τὰς ἰδιοτροπίας τοῦ συρμοῦ. Ἡ κόμη ὑπῆρξεν ἑκπαλαὶ τὸ μᾶλλον ἐλαιοφάγον μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, ἐπαλειφομένη καθ' ἑκάστην δι' ἀπάντων τῶν εἰδῶν τῶν λιπαρῶν οὐσιῶν μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ λίπους τῆς ἄρκτου, ὅπερ ἀπὸ πολλῶν ἤδη χρόνων χαίρει τὴν ἀδικον φήμην τοῦ προλαμβάνειν τὴν φαλακρότητα, ἥτις κατέστη ὄντως ὁ φιλοσοφικὸς λίθος τῆς ἀνδρικῆς φιλαρεσκείας καὶ τῆς ὁποίας χάριν κατέφυγον εἰς ἅπαντα τὰ μέσα τῆς χημείας καὶ τοῦ ἐμπειρισμοῦ. Ἡ χημεία ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην παραχωροῦσα ἡμῖν τὰ παντοῖα αὐτῆς μέσα δι' ὧν προσπαθοῦσιν οἱ ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ χρόνου στενάζοντες ν' ἀπομιμηθῶσι τὰ χρώματα τῆς νεαρᾶς αὐτῶν ἡλικίας, μὴ σκεπτόμενοι οὐδόλως ὅτι φέρουσιν ἐν ἑαυτοῖς, κατὰ συνέπειαν τῆς ἡλικίας, καὶ ἄλλο εἶδος ἀδυναμιῶν καθ' ὧν ἀποθάνουσιν ἀνίσχυρα τὰ τὴν κομποφάνειαν αὐτῶν βοηθούντα χημικὰ μέσα.

Εἰς χρόνους προγενεστέρους ἐγνώριζεν ἡ ἐπιστήμη πολὺ ὀλίγα περὶ τῆς φύσεως καὶ κατασκευῆς πολλῶν πραγμάτων, ἀλλ' ἀφ' οὗτο ἤρχισαν νὰ μεταχειρίζονται τὸ μικροσκόπιον χεῖρες δεξιαὶ καὶ ἀνθρωποὶ ἔχοντες ἐπιμονὴν καὶ ὑπομονὴν ἀνεξάντλητον, ἐδιδάχθημεν καὶ θέλομεν διδάχθῃ πολλά. Ὁ διάσημος τῆς Εὐρώπης μικρογράφος Κόλικερ ἔκαμε λεπτομερεστάτας ἐπὶ τῆς κατασκευῆς τῶν τριχῶν ἐξετάσεις μὲ τὰς ὁποίας μήτε ὁ χῶρος, μήτε ἡ συνείδησις ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ ἐπιβαρύνωμεν τὴν μνήμην τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν· ἀλλὰ νομίζοντες ὅτι ὀφελοῦμεν αὐτοὺς περισσότερον παρ' ἂν τοῖς ἀφαιρέσωμεν τὸν χρόνον διὰ μυθιστορικῆς τινὸς διηγήσεως, ἐμβαίνομεν εἰς μικράς τινὰς λεπτομερείας πρὸς ἐξέτασιν τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους ὅπερ πρόκειται νὰ καλλιεργήσωμεν. Ἀφίνοντες πρὸς στιγμὴν κατὰ μέρος τὴν κόμην, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ οὐσιωδέστερον μέρος τοῦ τριχωτοῦ ἡμῶν συστήματος, δίδομεν ὀλίγας γνώσεις περὶ τριχῶν ἐν γένει.

Τὸ δέριμα τοῦ ἀνθρώπου δὲν καλύπτεται τοσοῦτον ἐντελῶς ὑπὸ τριχῶν, ὥς τοῦτο συμβαίνει εἰς τὰ ζῶα, ἐν τούτοις ὅμως φέρει πανταχοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ τρίχας φερούσας κατὰ τὴν χώραν τῆς ὑπάρξεώς των καὶ διάφορα ὀνόματα, στερούμενος αὐτῶν μόνον κατὰ τινὰ μέρη, ὁποῖα εἶναι π. χ. αἱ παλάμαι, τὰ πέλματα,

ἡ ῥαχικὴ ἐπιφάνεια τῶν τελευταίων φιλάγγων τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν. Τὸ τριχωτὸν σύστημα εἶναι μᾶλλον ἀνεπτυγμένον παρὰ τῷ ἀνδρὶ ἢ παρὰ τῇ γυναικί, πρᾶγμα ἄλλως γνωστὸν καὶ ἀπὸ τὸν Ὅμηρον εἰς τοῦ ὁποίου τὸ κείμενον παραπέμπομεν τὸν βουλούμενον, διότι, τῇ ἀληθείᾳ, δὲν μᾶς φαίνεται πολὺ νόστιμον νὰ παρεμβάλωμεν εἰς πᾶν εἶδος γνώσεως καὶ μίαν Ὀμηρικὴν ῥῆσιν (ἃν καὶ ἔχωμεν μέγα πρὸς τὸν Ὅμηρον σέβας), ὡς εἶδομεν τοῦτο ἐπ' ἐσχάτων ἐν τινι βιβλίῳ ἐν ᾧ δύναται τις νὰ σπουδάσῃ κατὰ βάθος τὴν ἑλληνικὴν ἐποποιάν. Πᾶσα θρίξ σύγκειται πρῶτον ἐξ ἐλευθέρου ὁρατοῦ μέρους, στελέχους τῆς τριχὸς τοῦ ὁποίου ἡ λεπτοτάτη καὶ ὑποστρόγγυλος κορυφή εἶναι ἐνίοτε καὶ διηρημένη, καὶ δεῦτερον ἐκ μέρους ἀφανοῦς ἀποκαλουμένου *ρίζα* τῆς τριχὸς. Αἱ τρίχες κατὰ φύσιν εἶναι στιλπναὶ καὶ ὡς ὑπὸ λιπαρᾶς τινος οὐσίας ἐπικεχρισμέναι· ἡ στιλπνότης αὕτη τῶν τριχῶν ὀφείλεται εἰς τὸ φυσικὸν ἐκεῖνο παχύμυρον ὅπερ κατασκευαζόμενον ἐν τοῖς παρὰ τὰς ρίζας τῶν τριχῶν ὑπάρχουσι στεατοποιοῖς ἀδενίσκοις ἐπιχρίει διὰ τῆς ἀενάου αὐτοῦ ἐκκρίσεως τὰς τρίχας δίδον εἰς ταύτας τὸ κατὰ φύσιν στιλπνὸν καὶ ἐλαστικὸν, ὅπερ λίαν προσκλίρωσ καὶ ἀτελῶς δύναται ν' ἀπομιμηθῇ τις διὰ τῆς τεχνητῆς τῶν παχυμύρων καὶ ἐλαίων ἐπιχρίσεως.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ στεατοποιῶν ἀδένων καλὸν ἤθελεν εἶσθαι νὰ εἴπωμεν ὁποίας φύσεως ὄργανα εἶναι, ὁποῖαν χρησιμότητα ἔχουσι καὶ ποῖαν κοσμητικὴν σημασίαν. Οἱ ἀδενίσκοι οὗτοι οἱ ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς οὐσίας ἦν ἐκκρίνουσι ἀποκαλούμενοι στεατοποιοί, εἶναι σμικρότατα κυστίδια διεσπαρμένα κατ' ἐπιπολῆς ἐφ' ὅλου τοῦ δέρματος δίκην μικρῶν λευκῶν κόκκων, συνοδευόμενα τὰς τρίχας πανταχοῦ. Εἰς τινὰ τοῦ σώματος μέρη ἀπαντῶνται ἀφθονώτεροι καὶ μεγαλείτεροι ὡς ἐπὶ παραδείγματι εἰς τὰ πτερύγια τῆς ῥινός, πρᾶγμα ὅπερ πᾶς τις δύναται νὰ ἴδῃ συνθλίβων διὰ τοῦ ἀντίχειρος πρὸς τὰ ἄνω τὰ πτερύγια τῆς ῥινός του, ὅτε βλέπει ἐξερχομένους ἐκ τῶν στομίων τῶν ἀδενίσκων τούτων σκωληκοειδῶς μικροῦς κυλινδρίσκους στέατος. Γνωστὴ τοῖς πᾶσιν ὑπάρχει ἡ ἀηδία ἢ ἐμποιεῖ ἢ ἐνεκα τῆς ὑπερπληρώσεως τῶν κατὰ τὴν ῥίνα ἰδίως στεατοποιῶν ἀδενίσκων ὑπερεκχειρίσεως τοῦ στέατος, ὅπερ ὑπερέχει τότε τοῦ δέρματος ἐν εἴδει μικρῶν κόκκων ἐπὶ τῶν

μὴ λαμβανόντων μεγάλας περὶ καθαριότητος φροντίδας ἀτόμων. Εἰς τὰ στόμια τῶν ἀδενίσκων τούτων ἐνσφηνοῦνται ἢ ἀναφαίνονται ἐνίοτε διάφορα σωματῖα, ἅτινα μελανὴν ἔχοντα χροιάν γίνονται παραίτια δυσειδοῦς δυσμορφίας, καθ' ἧς δὲν ἔχομεν ν' ἀντιτάξωμεν παρὰ τὰς τῆς καθαριότητος φροντίδας καὶ τὴν διὰ μηχανικῆς πιέσεως κένωσιν τοῦ περιεχομένου τῶν ἀδένων τούτων. Ὅταν πάλιν τύχῃ νὰ ὑποπέσωσιν τινες ἐξ αὐτῶν εἰς ἐμπύησιν, τότε πρέπει νὰ κενώμεν ἐπιμελῶς τὸ ἐν αὐτοῖς πύον διὰ καταλλήλου ἐκθλίψεως μέχρις οὗ ἐπέλθῃ σμικρά τις ἀπ' αὐτῶν ῥύσις αἵματος κατόπιν τῆς ὁποίας βαίνουν εἰς ἱκσιν. Τὴν χρησιμότητα τῶν ἀδενίσκων τούτων περαιτέρον νομίζομεν νὰ ἐπαναλάβωμεν καθόσον οὐδεὶς πλέον ἀμφισβᾷλει ὅτι ἄνευ τῆς λιπαρᾶς ἐπαλείψεως τοῦ δέρματος ἠθέλομεν ἔχει τὴν ἐπιδερμίδα τραχεῖαν, εὐκόλως διαρρήγνυμένην καὶ ἀποπίπτουσαν κατὰ πέταλα λίαν ὁρατά, ὡς τοιοῦτό τι συμβαίνει εἰς τὰ χεῖλη τοῦ στόματος τὰ στερηθέντα τῶν ἀδένων τούτων ἐνεκα τῆς κακίστης ἔξεως τοῦ δάκνειν τὰ χεῖλη καὶ τοῦ ἀποσπᾶν διὰ τῶν ὀδόντων τὰ ἀποχωρισθέντα τῆς ἐπιδερμίδος τεμάχια, ὅτε, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, συγκαταστρεφόμενοι καὶ οἱ εἰς τὴν λειότητα καὶ εὐκαμψίαν αὐτῶν συντελοῦντες ἀδενίσκοι, δίδουσι χώραν εἰς τὸ κοινότατον πάθημα τῶν ῥαγάδων τῶν χειλέων, καθ' οὗ δὲν ἔχομεν ν' ἀντιτάξωμεν παρὰ τὴν παῦσιν ἀπὸ τῆς κακῆς τοῦ δάκνειν αὐτὰ ἔξεως καὶ τὴν ἐπίχρισιν λιπαρᾶς τινος οὐσίας ὁποία εἶναι τὸ Cold-Cream, ὅπερ θέλομεν προτιμήσει τῆς διὰ σπέρματος κήτους καλῶς παρασκευασμένης κηρωτῆς, μόνον καὶ μόνον διὰ τὸν λόγον τοῦ ὅτι στοιχίζει 1 1|2 φράγκον, πρᾶγμα δίδον περὶ τε τῆς ποιότητος καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ προϊόντος τὴν καλλιτέραν ιδέαν!

Αἱ τρίχες κατὰ τὰς διαφόρους χώρας ἐν αἷς φύονται, φέρουσι διάφορα ὀνόματα καὶ διαφόρους χαρακτῆρας. Ἐπίσης τὸ μῆκος καὶ πᾶχος τῶν τριχῶν εἶναι διάφορον, οὕτως ὅσω βραχύτεραι αἱ τρίχες τόσω καὶ παχύτεραι. Σημειώτέον ὅμως ὅτι ἡ ξανθὴ κόμη ἔχει τὰς τρίχας πολλῶ λεπτοτέρας ἀπὸ τὰς τῆς μελαίνης. Ἡ κόμη ἰδίως παρουσιάζει διαφορὰν τραχύτητος καὶ εὐκαμψίας οὔσα λεῖα, βοστρυχισμένη ἢ οὐλὴ παρὰ ταῖς διαφόροις φυλαῖς, ἐν αἷς τὸ λεῖον ἢ οὐλὸν τῶν τριχῶν ὀφείλεται εἰς τὴν διαφορὰν

τῆς μιᾶς τῶν διαμέτρων αὐτῶν, αἵτινες εἰς μὲν τὰς λεῖας τρίχας, τὰς καὶ κυλινδρικές, εἶναι ἰσομήκεις, ἐνῶ εἰς τὰς οὐλας ἢ μία τῶν διαμέτρων ὑπερτερεῖ τὰς ἑτέρας κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς τρόπον ὥστε τὸ ἐπίπεδον τῆς τομῆς τῶν παρουσιάζει ἐλλειψοειδὲς ἀντὶ σφαιρικοῦ σχήματος. Ἐπίσης καὶ αἱ τρίχες τοῦ γενείου παρουσιάζουσι τὴν διαφορὰν ταύτην τῶν διαμέτρων.

Τὸ χρῶμα τῶν τριχῶν παρουσιάζει μεγίστην παικιλίαν ἀπὸ τοῦ ξανθοῦ καὶ σχεδὸν κιτρίνου μέχρι τοῦ μελαίνης. Ἡ μελανὴ κόμη δὲν εἶναι τι σπάνιον ὡς ἀπαντωμένη εἰς ἅπαντα τὰ μέρη τῆς ὑψηλίου, καὶ εἰς πάντα τὰ γεωγραφικὰ πλάτη, ἐνῶ ἡ ξανθὴ κόμη ἔχει τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῆς εἰς ὠρισμένα κλίματα καὶ ἰδίως εἰς τὰ βόρεια. Ἡ πυρρὰ κόμη ἀπαντᾶται, ἂν καὶ σπανίως, παρ' ὅλαις σχεδὸν ταῖς φυλαῖς. Ἡ χροιά τῶν τριχῶν γίνεται ἀνοικτὴ ἢ βαθεῖα ἀναλόγως τῆς ἐντάσεως τοῦ ἡλιακοῦ φωτός, τουτέστιν ὅπου τὸ κλίμα θερμότῃρον ἐκεῖ καὶ ἡ κόμη μελανωτέρα ὅπως ὑπερασπίζει τὰ ὑποκείμενα μόρια ἐκ τῆς σφοδρᾶς τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ἐπιρροῆς, ἥτις διὰ λόγους φυσικοὺς εἶναι πολλῶ ἰσχυροτέρα ἐπὶ τῶν λευκῶν ἢ ἐπὶ τῶν μελανῶν χρωμάτων, ὡς καταφαίνεται ἐν τῷ ἐξῆς πειράματι τοῦ Home, ὅστις συγκεντρώνων διὰ φανοῦ τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας, ἐπὶ μὲν τοῦ λευκοῦ δέρματος παράγει ὀδύνην καὶ φλυκταῖνας, ἐνῶ ἐπὶ τοῦ μέλανος δὲν παρατηρεῖται τι ἀλλάσσει ὅμως φάσιν τὸ πρᾶγμα ὅταν καλύψωμεν τὸ δέσμα τοῦ μέλανος διὰ λευκῆς ὀθόνης· τότε αἰσθάνεται ἀμέσως τὴν ὀδύνην. Ἡ μικρὰ αὕτη ἐξήγησις δίδει ἡμῖν τὸν λόγον τῆς ὑπάρξεως τῆς διαφορᾶς τῆς κόμης χροιάς εἰς τὰ διάφορα κλίματα.

Ὑπάρχει κοινῶς ἡ ἰδέα ὅτι ἡ θρίξ εἶναι τὸ λεπτότερον καὶ εὐθραστότερον τῶν νημάτων, ὥστε ἐγεννήθη καὶ ἡ φράσις « ἀπὸ μίαν τρίχα κρέμαται, » καὶ ἐν τούτοις ἡ ἐλαστικότης καὶ ἡ στερεότης αὐτῶν εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη εἰς τὰς ὑγιᾶς ἐχούσας τρίχας, αἵτινες δύνανται ἐλκόμεναι νὰ ἐπιμηκυνθῶσι κατὰ τὸ τρίτον αὐτῶν χωρὶς νὰ θραυσθῶσιν, ἀναλαμβάνουσαι ἀκολούθως τὸ ἀρχικόν των μήκος. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν στερεότητά των ἀρκεῖ νὰ γνωρίζωμεν ὅτι θρίξ ὑγιᾶς δύναται νὰ ἄρῃ βάρος 180 γραμμαρίων χωρὶς νὰ θραυσθῇ.

Περὶ τῆς κατασκευῆς τῶν τριχῶν ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν ὀλίγιστα τινα, καθόσον εἶναι πολὺ

ἀδιάφορον διὰ τοὺς πρακτικοὺς τῶν ἀνθρώπων ἂν αἱ τρίχες των ἔχουσι τόσα κύτταρα κτλ., Τὸ ἐνδιαφέρον προκύπτει ἐκ τῆς ὠφελείας ἣν δύναται νὰ παράσχη τις εἰς αὐτοὺς ὑποδεικνύων τὰ μέσα δι' ὧν τὰ κύτταρά των καὶ τὰ νεύρά των θέλουσιν ἔχει ὑγιᾶς. Ἄς ἐπιτρέψῃ ἡμῖν ὁ ἀναγνώστης δύο λέξεις κατόπιν τῶν ὁποίων ἐπανερχόμεθα εἰς πρακτικώτερα ζητήματα. Αἱ τρίχες λαμβάνουσι τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν ἐκ τῆς εἰς τὸ βάθος τοῦ δέρματος εὐρισκομένης *θηλῆς τῆς τριχός*, ἥτις ἔχει τὰ ἀγγεῖα καὶ τὰ νεύρα· ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς θηλῆς ταύτης εὐρίσκεται μικρὸς κῶνος κερατίνης φύσεως καλύπτων τὴν θηλήν, ἀκολούθως σχηματίζεται ὑπ' αὐτὸν δεύτερος ἀπωθὼν τὸν πρῶτον, κατόπιν τρίτος καὶ οὕτω καθεξῆς, ὥστε ἡ σειρὰ αὕτη τῶν κώνων ἀποτελεῖ τὴν τρίχα, ἥτις σύγκειται ἐκ μεγίστου ἀριθμοῦ μικρῶν ἐπικαθημένων κωνίσκων ὁρατῶν διὰ τοῦ μικροσκοπίου, δι' οὗ δύναται τις εὐκόλως νὰ διακρίνῃ, δοθείσας αὐτῷ τριχός, ποῖον εἶναι τὸ ἐλεύθερον καὶ ποῖον τὸ ῥιζικὸν αὐτῆς μέρος. Ἡ θρίξ κατὰ τὸ μέσον αὐτῆς φέρει σωληνάριον, ὅπερ εἶναι ἡ συνένωσις τῆς κατὰ τὴν κορυφὴν τῶν κερατίων κώνων εὐρισκόμενης μικρᾶς ὀπῆς. Τὸ σωληνάριον τοῦτο, ἐλλείπων ἀπὸ τὰς χνοώδεις τρίχας, εἶναι πλήρες κυττάρων ἀποτελούντων τὴν *μυελώδη* λεγομένην τῆς τριχός οὐσίαν, ἥτις, κατὰ τινας, ἐνέχει τὴν χρωματιστικὴν τῶν τριχῶν οὐσίαν, ἐνῶ κατ' ἄλλους ἡ χρωματίζουσα οὐσία εὐρίσκεται ἐν τῇ *φλοιώδῃ* τῆς τριχός *μοίρᾳ*. Κατὰ τὰς ῥίζας τῶν τριχῶν ἐκτὸς τῶν στεατοποιῶν ἀδενίσκων ὑπάρχουσι καὶ λεῖαι μυελαὶ δεσμίδες ἢ οἱ λεγόμενοι *μῦς* τῆς *φρικιάσεως*. Οἱ μικροὶ οὗτοι μῦς συστελλόμενοι ἀνορθοῦσι τὰς τρίχας, συμπιέζοντες ἀφ' ἑτέρου καὶ τοὺς στεατοποιοὺς ἀδένους, ὅτε τὸ δέσμα λαμβάνει ὄψιν δέρματος χηνός.

Ἡ κόμη οὖσα κακὸς τοῦ θερμαντικοῦ ἀγωγὸς χρησιμεύει εἰς προάσπισιν τῆς κεφαλῆς, ἥτις ἐνέχουσα τὸ εὐγενέστερον τῶν ὀργάνων ἔχει ἐκτὸς τοῦ ξηροτάτου ὀστεῖνου περιβλήματος καὶ διφθέραν παχεῖαν, χρησιμοῦσαν, ἀναλόγως τοῦ περιποιητικοῦ καὶ φιλοζένου τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτῆς χαρακτῆρος, ὡς ἄσυλον εἰς μικρά τινα ζῶφια ἄτινα, ἀγνοῶ διὰ ποῖον λόγον, τινὲς ἔχουσι τὴν *μανίαν* νὰ ὀνομάζωσιν ἐλληνικά· πλὴν φαίνεται ὅτι ἔτυχεν οἱ δριμεῖς οὗτοι συκοφάνται νὰ ῥίψωσιν ἔστω καὶ ἐπιπόλαιον

βλέμμα ἐπὶ ὀρεσιβίου τινὸς κάπας. Ἴδου, κατὰ τὸν Seny, εἰς ποῖον βαθμὸν δύνανται νὰ πλαπλασιασθῶσιν αἱ παρασιτικάι αὗται ὑπάρξεις ἐν χρόνῳ ἐλαχίστῳ. « Εἰς 6 ἡμέρας ἐν ζῳόφιον δύναται νὰ τέξῃ 50 ὠὰ, ἅτινα ζωογονούμενα 6 μετὰ τὸν τοκετὸν ἡμέρας εἶναι ἱκανὰ διὰ τοκετὸν μετὰ 18 ἡμέρας ἐν γένει δύο θήλεα ἐν διμήνῳ διαστήματι δύνανται νὰ παραγάγῃ 18,000 μικρῶν! »

(Ἐπεὶ τὸ τέλος).

ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ

ΕΝ Τῇ ΝΟΤΙῳ ΑΦΡΙΚῇ.

Ἐραυζόμεθα ἐκ τινος χαριεστάτου συγγράμματος, πρὸ χρόνων ἐν Ἀγγλίᾳ δημοσιευθέντος, ἐπεισόδιόν τινα περιηγήσεως.

Ὁ συγγραφεὺς Κος Λίδιγκστον ἐπεσκέφθη τὴν Νότιον Ἀφρικὴν μετὰ ζῆλον ἐπιστήμονος καὶ θάρρους ἱεραποστόλου. Οὐχ ἦττον, δὲν ὑπάρχει συγγραφή ἀπλούστερον γεγραμμένη ἢ ἡ χορηγήσασα ἡμῖν τὰ κάτωθι ἐπεισόδια, ἅτινα ὡς ἐκ τῶν παραδόξων ἡθῶν τῆς χώρας ἦν περιγράφουσι, παρέχουσι τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις συγκινητικώτατον ἀνάγνωσμα.

« Λέοντες ἠνώχλουι τοὺς κατοίκους τῆς Μαβότσης· εἰσεχώρουν νύκτωρ εἰς μέρη ἐνθα ἐφυλάσσοντο ζῶα καὶ κατεβρόχθιζον τὰς βοῦς.

« Προσέβαλλον μάλιστα τὰ ποίμνια ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ, πρᾶγμα ἀπέχον τοσοῦτον τῶν συνηθειῶν των, ὥστε οἱ ἰθαγενεῖς, Βακατλάς, ἐφαντάσθησαν ὅτι μαγγανεία τις ἐπενήργει καὶ ὅτι παρεδόθησαν εἰς τὸ κράτος τῶν λεόντων ὑπὸ γείτονός τινος καὶ ἐχθρικῶς πρὸς αὐτοὺς διακειμένης φυλῆς. Ἀπεπειράθησαν μὲν ν' ἀπαλλάγῃ τὰς τῶν ζώων ἐκείνων καταστρέφοντες αὐτά, ἀλλ' ἦττον ἀνδρείοι τῶν Βεσουανῶν εἰς τοιαύτας περιστάσεις, εἶχον ἐπανακάμψαι εἰς τὰ ἴδια χωρὶς οὐδένα τῶν ἐχθρῶν των νὰ προσβάλωσι.

Εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι ἂν φανευθῇ εἰς ἐκ τῶν λεόντων, ἀνήκων εἰς ἀγέλην τινά, οἱ λοιποὶ ἐπωφελοῦμενοι τῆς δοθείσης αὐτοῖς ἀγγελίας ἐγκαταλείπουσι τὰ μέρη ἐν οἷς κατεδιώχθησαν. Ὅτε λοιπὸν τὰ ποίμνια τῶν Βακα-

τλάς προσεβλήθησαν ἐκ νέου, ἠκολούθησα αὐτοὺς ὅπως τοὺς ἐνθαρρύνω ἐπὶ τέλους ν' ἀπαλλάγῃ τῶν λεηλατῶν ἐκείνων.

Εὗρομεν τοὺς λέοντας ἐπὶ δασώδους τινος λοφίσκου ἔχοντος μῆκος ἐν τέταρτον μιλίου. Οἱ σύντροφοί μου ἐσχημάτισαν κύκλον καὶ ἀνῆλθον τὸν λοφίσκον συσσωματούμενοι βαθμηδὸν πρὸς τὸ κέντρον. Μείνας ἐν τῇ πεδιάδι μεθ' ἐνὸς ἰθαγενεῖς ὀνόματι Μεβαλουέ, ὅστις ἦτο δημοδιδάσκαλος καὶ ὁ ἀριστος τῶν ἀνθρώπων, εἶδον ἐνα ἐκ τῶν λεόντων καθήμενον ἐπὶ τινος βράχου στενωῶς ὑπὸ τῶν κυνηγῶν πολιορκουμένου. Ὁ Μεβαλουέ ἐκένωσε τὸ πυροβόλον τοῦ πρὸ ἐμοῦ καὶ ἡ σφαῖρα προσέβαλε τὸν βράχον ἐφ' οὗ τὸ θηρίον ἐκάθητο. Ὁ λέων ἔδηξε τὸ μέρος ἐκεῖνο ὡς ὁ κύων δάκνει τὸν λίθον ἢ τὴν ῥάβδον, ἣν ῥίπτουσι κατ' αὐτοῦ, εἴτα φυγὼν δι' ἐνὸς ἄλματος ὑπερέβη τὸν κύκλον τῶν πολιορκητῶν ὅστις καὶ διεστάλη εἰς τὴν προσέγγισίν του ἀφήσας τὸ θηρίον νὰ διαφύγῃ ἄτρωτον. Οἱ κυνηγοὶ δὲν ἐτόλμησαν νὰ προσβάλωσιν αὐτὸ, ἴσως ἐνεκα τοῦ φόβου τῆς μαγγανείας ἧς ἐνόμιζον ἑαυτοὺς θύματα. Ὁ κύκλος συνεσφίχθη ἐκ νέου, δύο ἕτεροι δὲ λέοντες ἐνεφανίσθησαν· ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην δὲν ἐτόλμησαμεν νὰ πυροβολήσωμεν, φοβούμενοι μὴ βλάψωμεν τινὰ ἐκ τῶν πολιορκητῶν, αἵτινες καὶ ἤδη ἀφῆκαν τὰ θηρία νὰ φύγωσιν ἀνενόχλητα. Ἐὰν οἱ Βακατλάς ἐνήργουν κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνήθειαν οἱ λέοντες θὰ ἐφονεύοντο διὰ τῶν λογχῶν ἀποπειρώμενοι νὰ διεκφύγωσιν· ἀλλ' οἱ κυνηγοὶ μας οὐδὲ κἂν μετεχειρίσθησαν τὰ ὅπλα των. Βλέποντες ὅτι δὲν ἠδυνάμεθα νὰ πείσωμεν αὐτοὺς εἰς προσβολήν, ἀνελάθωμεν τὴν πρὸς τὸ χωρίον ὁδόν, ὅτε, ἐνῶ ἐκάμπταμεν τὸν λόφον εἶδον ἐνα ἐκ τῶν λεόντων ἱστάμενον ὡς ὁ πρῶτος ἐπὶ βράχου, ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην συνεσταλμένον ὀπίσθεν λόχμης. Ἀπειχόν σχεδὸν τριάκοντα βήματα τοῦ ζώου· τὸ ἐσκόπευσα προσεκτικῶς διὰ μέσου τῆς λόχμης καὶ ἐξεκένωσα ἀμφοτέρως τὰς βολὰς μου. — Ἐκτυπήθη! ἐκτυπήθη! ἀνεκραύγασαν οἱ Βακατλάς. — Καὶ ἄλλος τὸν ἐκτύπησεν! ὑπάγωμεν πρὸς αὐτόν, ἀπεκρίναντό τινες τῶν κυνηγῶν. Οὐδένα εἶχον ἰδεῖν νὰ πυροβολήσῃ συγχρόνως μετ' ἐμὲ, ἀλλὰ διέκρινά ὀπίσθεν τοῦ θαμνῶνος τὴν οὐράν τοῦ λέοντος ἦν οὗτος ἀνόρθου ὀργίλως. Ὅθεν στραφεὶς πρὸς τοὺς σπεύδοντας κυνηγοὺς τοῖς εἶπον νὰ περιμείνωσι τοῦλάχιστον ἕως οὗ πληρώσω ἐκ νέου